

7 KAUSAALIOLENTO

KAUSAALIVERHO

7.1 Yleistä

¹Ensitriadissa olevan monadin päämääränä on keskistyä toistriadin. Tämä vaatii sillan näiden kahden triadin välille. Silta on kausaaliverho ja sen aineen tajunta.

²Kausaaliverho on kaikkien muiden verhojen tavoin (organismia lukuun ottamatta) aggregaattiverho.

³Kausaaliverho on lahja Augoeideelta. Kausaaliverho tekee yksilöstä ihmisen. Se ei voi inkarnoitua eläinkehossa. Toinen yksilö ei voi koskaan ottaa sitä haltuunsa. Riivatuksi voi joutua, kun jokin emotionaalioletto onnistuu ottamaan haltuunsa organismin eetteriverhoineen unen aikana, jolloin laillinen omistaja on jättänyt organismin.

⁴Kausaaliverhon olennaiset tehtävät ovat seuraavat: muodostaa pysyvä verho ensitriadille; antaa käyttöön tajunnankeskukset, jotka mahdollistavat minälle yhteyden saamisen toistriadin yksikköihin; välittää tois- ja kolmastriadista tulevia energioita ensitriadiin.

⁵Kausaaliverho on passiivisen kausaalitajunnan omaava kausaalioletto. Tätä tajuntaa ei voi käsittää lajia 47:5 alempi tajunta, ja tämäkin käsittää sen vain satunnaisesti. Ihmisen tehtävä on aktivoida tämä passiivinen tajunta ja hankkia siten subjektiivinen ja objektiivinen tajunta kausaaliverhossaan. Tämä vaatii kausaaliverholta kymmeniätuhansia inkarnaatioita. Niin kauan kuin ihminen oleskelee fyysisellä barbaariasteella tai alemmalla emotionaalisella sivilisaatioasteella, minkäänlainen yhteyden saaminen kausaalitajuntaan ei ole mahdollista. Vasta korkeammalla emotionaaliasteella, kulttuuriasteella, mystikkoasteella (48:3), yhteys tulee mahdolliseksi. Siihen saakka inkarnaatio on ihmiselle ainoa mahdollisuus olla lainkaan tietoinen, nimittäin inkarnaatioverhoissaan, joissa monadi on hankkinut tajuntaa jo eläinkunnassa.

⁶Ihmisen on hankittava niin subjektiivinen kuin objektiivinen tajunta lajeissa 47:3 ja 47:2, ennen kuin monadi voi siirtyä mentaalimolekyylistä mentaaliatomiin ja tulla kausaaliminäksi.

⁷Kun monadi kykenee lopullisesti keskistymään toistriadin essentiaaliatomiin, siitä tulee essentiaaliminä. Siten monadi voi itse muotoilla oman kausaaliverhon toistriadin mentaaliatomin värähtelyiden avulla. Silloin vanha kausaaliverho, Augoeideen antama lahja, käy tarpeettomaksi ja hajoaa.

⁸Kausaaliverho on kanava korkeammanlaatuisille energioille, jotka triadiyksiköiden välityksellä elävöittävät inkarnaatioverhojen keskukset, niin kauan kuin näiden verhojen olemassaolo katsotaan tarpeelliseksi inkarnaation tarkoittamalle päämäärälle.

⁹Kaikki maailmat ja kaikki ainemuodot on tarpeen tietyin väliajoin uudistaa, mikä johtuu siitä, että kaikki aineaggregaatit kuluvat korkeampien värähtelylajien vaikutuksesta (paljon voimakkaampien kuin jopa lähimmän alemman lajin värähtelyt).

¹⁰Jos verhoihin syntyy sairauksia, johtuu tämä näiden keskusten puutteellisesta toimintakelpoisuudesta (liiallisesta stimuloinnista, kyvyttömyydestä vastaanottaa oikeita värähtelyjä, vastaanotettujen värähtelyjen virheellisestä jakelusta jne.)

¹¹Epäsointuiset värähtelyt eivät voi vaikuttaa kausaaliverhoon. Yhtäpitävyys todellisuuden kanssa ilmenee sopusointisuutena, mikä selittää Platonin teesin, että ideat ovat samanaikaisesti tosia, hyviä, kauniita ja ennen kaikkea energiaa.

7.2 Kaksi kausaaliverhoa

¹Kausaalioletto koostuu inkarnaation aikana kahdesta verhosta: suuremmasta kausaaliverhosta ja pienemmästä triadiverhosta. Triadiverho on kausaaliverhon inkarnoituva osa. Se sulkee sisäänsä ensitriadin ja ympäröi varsinaiset inkarnaatioverhot: mentaaliverhon, emotionaaliverhon, fyysisen eetteriverhon ja organismin. Suurempi kausaaliverho, josta Augoeides pitää huolen, jää inkarnaation ajaksi kausaalimaailmaan. Inkarnaation päätyttyä ja verhojen

hajottua triadiverho sulautuu kausaaliverhoon.

²Ensimmäisellä kausaaliverhon inkarnoituva osa – triadiverho – ulottuu noin 50 cm organisin ulkopuolelle ympäröiden kaikki muut inkarnaatioverhot. Kausaaliminällä kausaaliverho ei jakaannu inkarnaation yhteydessä. Tämänkaltaisen minän verho on saavuttanut huomattavan laajuuden, sen säteen ollessa useita metrejä.

³Triadiverho on triadissa olevan monadin tietylle inkarnaatiolle tarkoitettu erityinen verho. Sen sisältö osoittaa monadin saavuttaman kehitysasteen. Aste ilmenee myös alempien verhojen ainekoostumuksesta.

⁴Kausaaliverhon molekyylit ovat seuranneet tuhansia kertoja ensitriadin mukana inkarnaatioon ja oppineet saaduista kokemuksista. Aina omalaadun mukaan nämä molekyylit ovat erikoistuneet eri elämänoilla. Tietylle inkarnaatiolle laadittu horoskooppi ilmaisee, minkälaisia ”asiantuntijoita” sisältyy tällä kertaa uuteen triadiverhoon.

⁵Mentaaliatomit (47:1) ja kausaalimolekyylit (47:2,3), jotka muodostavat suuren kausaaliverhon sisällön, kuuluvat kaikkien aineiden tavoin johonkin seitsemästä departementista. Kaikenlaisten verhojen tavoin kausaaliverho koostuu kaikkiin seitsemään departementtiin kuuluvista atomeista ja molekyyleistä, joskin jokin näistä seitsemästä aina hallitsee. ”Kausaaliverhon departementista” puhuttaessa tarkoitetaan aina hallitsevaa departementtia, ikään kuin se olisi ainoa. ”Kausaaliverhon departementti” on vakio hyvin pitkän inkarnaatiosarjan ajan. Riippuu yksilön kausaalistumistavasta, mihin departementtiin kausaaliverhoon sisältyvät mentaaliatomit kuuluvat.

⁶Jonkin tietyn inkarnaation edellä muotoiltu uusi triadiverho kuuluu tiettyyn departementtiin johtuen tämän departementin atomien ja molekyyliden määrästä triadiverhossa. Aineen valinta triadiverhon muotoilemisen yhteydessä tapahtuu kohtalon lain mukaan. Vielä ei ole ilmoitettu, millä perusteilla molekyyliden valinta kussakin yksilöllisessä tapauksessa tehdään. Mutta tiedämme, että periaate sopii aina yksilön tajunnankehitykseen liittyvään puuttuvien ominaisuuksien ja kykyjen hankintaan. Näitä ei hankita yhdessä ainoassa inkarnaatiossa yhdestä sataan prosenttiin, vaan vähitellen fyysisten elämien pitkässä sarjassa.

⁷Niin kauan kuin ihminen on inkarnaatiossa, vastakohtaisuus kausaaliverhon ja triadiverhon välillä on olemassa ja jännite näiden kahden verhon energioiden välillä. Tämä johtuu lähinnä siitä, että ne poikkeustapauksia lukuun ottamatta kuuluvat eri departementteihin.

⁸Nimitys ”kaksoissielu”, jonka tietämättömyys on saanut käsiinsä ja jonka sisällöstä se tavalliseen tapaan voi tuottaa vain virheellisiä hypoteeseja, viittaa kahteen kausaaliverhoon. Myös tarina Kastorista ja Polluksesta tarkoitti alkuperäisessä versiossaan näitä kahta verhoa. Yksilö saa unohtumattoman kokemuksen, kun hänelle tarjoutuu tilaisuus suoraan vertailla, mitä hän osaa samasta asiasta Kastorina ja Polluksena. Sitten hän ei enää koskaan tekeydy tärkeäksi.

⁹Perustava esitys ei tee eroa näiden kahden verhon välillä, vaan kutsuu molempia ”kausaaliverhoksi”. Tämä on myös psykologisesti sopivaa, jotta ihminen oppisi näkemään nämä ”kaksoiset” sinä ykseytenä, mitä ne ovat. Se helpottaa myös minän samastumista kausaaliverhonsa tajuntaan. Niin kauan kuin minä on triadiverhossaan, se on tiedostamaton kausaaliohjelma, jonka on työskenneltävä tullakseen tietoiseksi kausaaliohjelma. Tämä oivallus on hyvin tärkeä, sillä se helpottaa minän yhteyttä kausaalitajuntaan ja sen kehittämistä. ”Olen potentiaalinen kausaaliminä, vaikka en ole vielä tietoinen kausaaliverhossa”, on hyvä mantra. Se kohottaa monien arkipäivän kiireiden yläpuolelle ja vapauttaa samastumisesta alempiin verhoihin.

¹⁰Tarkoituksenmukaisia menetelmiä tajunnan aktivoimiseksi ei ole ollut länsimaissa. Sen tähden joogafilosofit ovat aiheuttaneet etsijöille tarpeettoman monimutkaista ja usein harhaanjohtavaa työtä itämaisilla katsantotavoillaan ja menetelmillään, jotka ovat länsimaalaisille sopimattomia. On tärkeää, että orientaaliset menetelmät korvataan länsimaaisilla. Länsimaaisista, esoteriikan pohjalta laadituista menetelmistä, voi tulla huomattavasti yksinkertaisempia,

koska esoteriikka on tieto todellisuudesta, mitä joogafilosofia ei ole. Laurencyn työt pyrkivät helpottamaan tätä psykologista menettelytapaa.

7.3 Kausaaliverhon laajentuminen

¹Kausaaliverho, jonka yksilö saa kausaalistumisen yhteydessä Augoeideelta, on vain mentaaliatomeista (47:1) koostuva ulkoisin suojaava kuori. Aluksi tämä kuori täyttyy alimmanlaatusesta kausaalisesta involuutioaineesta (47:3), jonka tajunta passiivisesti heijastaa kausaalimaailman ideoita. Minän tehtävänä on aktivoida ensiksi tämä kausaalinen involuutioaine ja vaihtaa se sitten kausaaliseen evoluutioaineeseen ja täyttää verho sillä.

²Tämä tapahtuu inkarnaatioiden kuluessa siinä määrin kuin minä hankkii ymmärtämystä kausaali-ideoiden fyysisessä maailmassa esiintyvälle vastaavuuksille ja soveltaa tätä näin saatua tietoa elävään elämään. Passiivinen kausaaliaine, joka seuraa triadiverhon mukana inkarnaatioon ja involvoituu ihmisen alempiin inkarnaatioverhoihin, tulee siten minän aktivoimaksi. Ideoiden ymmärtämisestä seuraa myös, että ympäröivän kausaalimaailman aktivoitua kausaaliainetta liittyy triadiverhoon. Myöhemmin inkarnaation päättyessä kaikki involvoitunut kausaaliaine liittyy triadiverhoon, ja molempien kausaaliverhojen sulautuessa yhteen se liittyy myös suurempaan kausaaliverhoon. Siten suuremman kausaaliverhon laajuus kasvaa yksilön kehittyessä yhä enemmän.

³Kausaaliverho palvelee aluksi vain kokoamisverhona sille aktivoitulle kausaaliaineelle, jolla yksilö kymmenientuhansien inkarnaatioidensa aikana täydentää verhoa. Ihmiskunnan alimmilla kehitysasteilla tämä täydennys on äärimmäisen vähäistä ja koostuu yksinomaan alimmanlaatusista kausaalimolekyyleistä (47:3).

⁴Kun alkuperäinen kuori on täyttynyt alimman molekyylilajin (47:3) aktivoitua kausaaliaineesta ja yksilö on saavuttanut korkeimman emotionaalitason (48:2), alkaa 47:3-molekyylilajin vaihto 47:2-molekyyleiksi. Kun verho humaniteettiasteella koostuu yhtä suurelta osin näistä kahdesta molekyylilajista, alkaa niiden vaihtuminen mentaaliatomeiksi (47:1).

⁵Sitten kun verho on täyttynyt yksinomaan mentaaliatomeista, se voi alkaa paisua ja saada huomattavat mittasuhteet. Niin kuin mentaaliverhon laajuus kasvaa, mitä useammilla mentaali-ideoilla se täydentyy, niin paisuu kausaaliverho, mitä useampia eoteerisia ideoita (toisminän ideoita) yksilö omaksuu.

⁶Olemassaolonsa alussa kausaaliverho vaikuttaa värittömältä ja tyhjältä sisällöltään, koska molekyylit ovat inaktiivisessa, passiivisessa tilassa, ollen vain kausaalimaailman värähtelyjen aktivoimia. Siinä määrin kuin monadi kymmenientuhansien inkarnaatioiden aikana täydentää kausaaliverhoa itse aktivoimallaan aineella, tulee verhon aineesta yhä loistavampi, niin että ihmisen tajunnankehityksen päätyttyä kausaaliverho sädehtii kaikenlaisia värejä: ruusunpunaista (persoonatonta kiintyneisyyttä), keltaista (älykkyyttä), sinistä (antaumusta, palvontaa, ihailua), vihreää (myötätuntoa), sinipunaista (korkeinta pyrkimystä).

⁷Triadiverhon koostavat kausaalimolekyylit ovat vain osittain samoja seuraavassa inkarnaatiossa. Mutta riittävän suuri osa seuraa mukana, niin että uusi inkarnaatio myös siinä suhteessa osoittaa etenevää jatkuvuutta. Inkarnaation päätyttyä triadiverho ja kausaaliverho sulautuvat yhteen ja inkarnoituneet kausaalimolekyylit sekoittuvat muihin kausaaliverhoissa oleviin, niin että lukuisten inkarnaatioiden kuluttua ovat kaikki molekyylit olleet inkarnoituneita ja tulleet ensiminän aktivoimiksi. Näin sillä edellytyksellä, että minä on saavuttanut kehityksessään lajin 48:3 emotionaalisuuden ja lajin 47:5 mentaalisuuden.

⁸”Skandhat” ovat tertiääriaineesta koostuvia ja ihmisen inkarnaatioverhoista poimittuja atomeja, jotka kiinnitetään ensitriadiin ja jotka seuraavat tätä myöhempiin inkarnaatioihin. Yksilön kausaaliverhon ja ensitriadin hajotessa hajaantuvat myös skandhat. Näihin sisältyvät monadit siirtyvät siten kvartääriaineeseen ja voivat aloittaa oman evoluutionsa.

7.4 Kausaaliverho on eristysverho

¹Niin alemmissa kuin korkeammissa valtakunnissa yksilö kuuluu aina ryhmään. Kolmessa alimmassa luomakunnassa monadeilla on ryhmäsielunsa. Yli-inhimillisten valtakuntien monadit sisältyvät kollektiiviolentoihin. Ihmiskunta on ainoa luomakunta, jossa minä on eristettynä välittömästä yhteydestä toisten olentojen tajuntaan. Sen tähden ihmiskunta on vaikein evoluutiokunta.

²Ihmisen kausaaliverho on eristysverho, joka erottaa minätajunnan kollektiivitajunnasta. Tässä eristyneisyydessä yksilön täytyy itseluottamuksella ja itsemääräävyydellä hankkia katoamaton itseidentiteetti, itsetietoisuus, itse oppia kitkattomasti soveltamaan tietoa elämänläeistä, erityisesti itsetoteutuksen lakia. Ilman näitä itsehankittuja kykyjä yksilö olisi korkeampien valtakuntien kollektiivitajunnassa kelpaamaton itsenäiseen työhön ollen vain epäitseväinen robotti, aina riippuvainen toisten oivalluksesta, toisten tahdosta.

³Kun ihminen on hankkinut sellaisen elämäkokemuksen, ettei hän enää ole vaaraksi toisille olennoille, hankkinut vapauden antamalla kaikille vapauden (ei arvostele eikä muulla tavoin loukkaa toisten elämää), oivaltanut, että laki on se raja, joka suojaa toisia hänen mielivallaltaan ja häikäilemättömyydeltään, hän on valmis tulemaan oppilaskokelaaksi. Oppilaana hän työskentelee määrätietoisesti tullakseen toisminäksi oikeudella tietoon todellisuudesta ja elämästä toteuttaakseen todellisen vapauden voiman, tullakseen korkeimmaksi kosmiseksi minäksi.

⁴Kausaaliverhossa minä saa todisteen jumalallisuudelleen, ”immanentille jumalalle”, osallisuudestaan kosmiseen kokonaistajuntaan. Minän täytyy kuitenkin itse ensinä triadiverhossaan oivaltaa tämä, ennen kuin se saa lopullisen todisteen potentiaaliselle jumaluudelleen. Itsetoteutuksen lain mukaan yksilön täytyy itse etsiä, itse löytää, itse toteuttaa. Hän ei saa koskaan vahvistusta sille, että hänen käsityksensä on oikea, ennen kuin hän on itse löytänyt sen. Tämä todistaa erehdyksestä uskoa sokeasti siihen, mitä elämäntietämättömyys väittää. Vain esoteriikka (planeettahierarkian lahja) voi tarjota maailman- ja elämäkatsomuksen, jonka itsehankittu terve järki tulee lopulta hyväksymään ja löytämään myös todisteet sille.

7.5 Kausaaliverhon tehtävä tajunnankehityksessä

¹Evoluutioprosessissa monadi on alkanut aktivoida fyysistä tajuntaa kivikunnassa ja emotionaalitajuntaa kasvikkunnassa saavuttaakseen eläinkunnassa yhteyden mentaalitajuntaan. Kun monadi on saavuttanut korkeimman eläinlajin, se lähentelee kausaalisen tajunnan vaikutuksen rajoja. Siten eläinmonadi voi kausaalistua, läpikäydä sen prosessin, jossa monadille lahjoitetaan kausaaliverho. Ihmikkunnassa monadin tehtävä on hankkia tajunta tässä verhossa. Kun ihmismonadi on onnistunut hankkimaan täyden aktiivisen subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan kahdessa kausaalisisessä ainelajissa 47:2,3, siitä on tullut kausaaliminä. Tajunnan kausaaliverhon kolmannessa ja korkeimmassa ainelajissa, mentaaliatomeissa (47:1), saavuttaa vasta essentiaaliminä.

²Kausaaliverhon tehtävä on mahdollistaa kausaalitajunta, jota vaaditaan elämän tarkoituksen, yhä korkeampien maailmojen ja valtakuntien ymmärtämiseen. Kun tämä tajunta on antanut minälle mahdollisuuden itse todeta tosiasioita ihmisen maailmoissa, inkarnaatioverhojen maailmoissa, minä on hankkinut tarpeeksi tietoa todellisuudesta ja elämästä oivaltakseen, että jatkokehitys on tajunnankehitystä ja yhä suurempaa osallisuutta kosmiseen kokonaistajuntaan. Siten toistriadin essentiaaliatomi ja essentiaalitajunta aktivoituvat prosessissa, joka jatkuu, kunnes minä kykenee liittymään ykseys- eli yhteisyytajuntaan, hankkimaan itse essentiaaliverhon, siirtymään essentiaaliatomiinsa ja vapautumaan kausaaliverhostaan. Tämä verho on siten täyttänyt tehtävänsä ja se voi hajota.

³Jatkossa minän on itse muotoiltava oma kausaaliverho toistriadin mentaaliatomin värähtelyjen avulla ja vedettävä puoleensa vanhaan verhoon kuuluneet mentaaliatomit tajuntoineen ja itsehankittuine kokemuksineen.

⁴Essentiaaliminällä on kausaaliverhon muistin sijaan muita mahdollisuuksia hankkia tietoa

menneisyydestä. Minä voi lukea tiedon planeetan kausaalimuistista tai ensitriadin alitajunnasta, mikä tulee nyt käytettäväksi, mikäli minä on välittänyt säilyttää ensitriadin uudessa kausaaliverhossaan.

7.6 Kausaaliverho on kokemusten varasto

¹Kausaaliverhossa ovat kaikki Augoeideen käyttöön antamat mentaaliatomit, jotka omaavat hänen kausaalinen tietonsa. Lisäksi kausaaliverho sisältää kaiken sen ylitajuisen tiedon, jonka minä on itse inkarnaatioidensa kautta hankkinut, kaiken minkä omalla itsehankitulla ymmärtämyksellämme voimme käsittää. Näin on aina pitkin matkaa kautta yhä korkeampien valtakuntien. Tosiasioita voimme saada, mutta meidän on itse sovitettava ne oikein omaan ”järjestelmäämme”, itsehankitun ymmärtämyksemme pääomaan. Tämä merkitsee väistämätöntä rajoitusta, joka seuraa mukana, kunnes me korkeampina minuuksina olemme saaneet kokemuksia itsetoteutuksen lain mukaan.

²Keräämämme esoteeriset (kausaaliset) tosiasiat ovat kausaalimolekyyleinä kausaaliverhosamme ja ilmestyvät automaattisesti aivosoluihin tarvittaessa. Ne muodostavat pääoman, joka automaattisesti vähitellen vetää puoleensa lähisukuisia tosiasioita ja ideoita. Ensitriadissa olevan minän ei kannata yrittää suorittaa tätä työtä itse. Siitä syntyy pelkkiä fiktioita; juuri se suuri, näennäisen avuton kaikkien okkultistien tekemä virhe. He uskovat käsittävänsä mentaaliitajunnan suorituskyyvyn yläpuolella olevan.

³Kaiken sen tiedon, minkä minä voi hankkia ja toistaa aineverhojensa tajunnassa, voimme välittää toisille ja käsittää yhä paremmin kasvavan elämäkokemuksemme myötä. Mutta sitä tietoa, joka on keskeistä yksilöllisen omalaatumme ymmärtämyksessä, emme voi välittää toisille. Älköön nyt okkultistit uskonto, että tieto, jota he eivät kykene välittämään, kuuluu heidän omalaatuunsa. Kyse on jostain täysin muusta, pitkälti niiden tason yläpuolella, jotka yhä vielä uskovat jotakin.

7.7 Kausaaliverhon energiat

¹Mentaalista, emotionaalista, fysikaalista (ajatuksia, tunteita, toimintaa) on elämänenergioiden kulku kausaaliverhosta (triadiverho mukaan lukien) inkarnaatioketjun halki. Yksilön mahdollisuus tarkoituksenmukaisesti hyödyntää kausaaliverhosta alempiin verhoihin virtaavat energiat riippuu hänen kehitysasteestaan ja verhojen laadusta, mikä vuorostaan riippuu kehitysasteesta. Alemmilla asteilla puuttuu vaadittava vastaanottavuus energioille, joita voivat vastaanottaa yksinomaan korkeammat jo aktivoidut molekyylilajit. Verhojen tajunta voi siten ohjata energiat väärään suuntaan, jolloin tulos on virheellinen.

²Kolmen päädepartementin energiat virtaavat alas kausaaliverhon kolmen keskuksen läpi: ensimmäisen departementin energiat tahtokeskuksen läpi, toisen departementin ykseyskeskuksen läpi ja kolmannen departementin älykkyykeskuksen läpi. Kolmannen departementin energioihin sisältyvät alemmat neljä departementtienergiaa (4-7). Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella departementtienergiat voivat päästä vain epätäydellisesti oikeuksiinsa ihmisten verhoissa.

7.8 Kausaaliverhon departementti

¹Valtiomiehet kuuluvat yleisesti ottaen ensimmäiseen departementtiin; todelliset filosofit kuten Platon, sekoittamatta häntä filosofian historian mielikuviusteoreettisiin, toiseen departementtiin; suuret psykologit kolmanteen; kulttuurin edelläkävijät kirjallisuuden, taiteen ja musiikin aloilla neljänteen; tieteelliset uranuurtajat viidenteen; uskonnolliset uudistajat kuudenteen; suurrahoittajat seitsemänteen departementtiin. He ovat lopulta tulleet tietoisiksi departementissa, johon heidän kausaalioientonsa kuuluu, mikä osoittaa, millä aloilla heiltä voi odottaa myötävaikutusta tulevana kausaaliminuuksina. Kausaaliverhon departementilla on usein merkitystä myös minän jatkokehitykselle toisminä. Essentiaalitajunta, ykseystajunta,

osoittaa kahta taipumusta: viisautta ja rakkautta. Ekstravertit tyypit seuraavat tavallisesti viisauden linjaa; introvertit tyypit rakkauden linjaa.

²Ihmisillä, joilla on ensimmäinen departementti kausaaliverhossaan, on erityisiä vaikeuksia, heidän vastaanottaessa energioita suoraan planeettahallitukselta. Ihmiseen näillä energioilla on useimmiten tuhoava vaikutus. Vasta sitten, kun ihmiset kykenevät oikein käsittämään tahtoenergiat ja käyttämään niitä oikealla tavalla, tulee niiden toiminnasta rakentavaa, mutta silloin myös suurimerkityksistä yksilölle, kansakunnalle, ihmiskunnalle. Turkin Atatürk onnistui yleisesti ottaen hyvin, kun taas Stalin epäonnistui, kylmän sodan alkuunpanija kun oli, puhumattakaan hänen sisäpolitiikastaan.

7.9 Kausaaliverhon keskukset

¹Kausaaliverho muodostaa yhteyden ensi- ja toistriadin välille. Tästä yhteydestä huolehtii ensitriadin mentaalimolekyylin ja toistriadin mentaaliatomien välinen silta. Silta on nk. kaksitoistalehtinen lootuskukka, jolla on keskeinen asema kausaaliverhossa ja joka koostuu neljästä kolme ”lehteä” sisältävästä keskuksesta, jossa päällekkäiset ”lehdet” osittain peittävät toisensa. Usein puhutaan vain kolmesta keskuksesta, koska neljäs, sisin, kehittyy vasta kausaaliminillä.

²Lootuskeskuksen ”lehdet aukeavat”, kun näiden tajunta kehittyy. ”Lehdet” ovat yhteydessä kolmen triadin kolmeen yksikköön. Tämän yhteyden muodostaa osaksi sutratma, osaksi antahkarana. (Nämä sanskritinkieliset nimitykset, jotka ovat joogien täydellisesti väärintulkittuja, ovat peräisin Vyaasan perustamasta esoteerisesta tietokunnasta.) ”Lootuskukka” on ihmisen ”sielu”, joskin esoteeristen tietokuntien alemmilla asteilla tyydyttiin kutsumaan itse kausaaliverhoa ”sieluksi”.

³Näille kolmelle keskukselle on annettu seuraavat nimitykset uloimmasta alkaen:

älykkyys- eli tietokeskus
ykseyskeskus
tahtokeskus

⁴Nämä nimitykset ovat siinä suhteessa oikeutettuja, että ne ilmaisevat kussakin ensitriadin kolmessa yksikössä hallitsevan taipumuksen: älykkyuden fyysisessä atomissa, ykseydenpyrkimyksen emotionaaliatomissa ja syntetisoivan tahtoaspektin mentaalimolekyylissä. Nimitykset ovat sikäli sopimattomia, että kaikki kolme keskusta ovat yhteydessä ensitriadin jokaiseen kolmeen yksikköön.

⁵Kausaaliverhon kolme keskusta vastaanottavat energioita toistriadin kolmesta yksiköstä toimitettaviksi edelleen ensiminän inkarnaatioverhoihin. Toistriadin mentaaliatomista virtaa energioita tietokeskuksen kautta ensitriadin mentaalimolekyyliin ja mentaaliverhon kautta kaulakeskukseen ja oppilaan aivosoluihin. Toistriadin essentiaaliatomista virtaa energioita ykseyskeskuksen, ensitriadin emotionaaliatomin ja emotionaaliverhon kautta eetteriverhon sydänkeskukseen. Toistriadin superessentiaaliatomista virtaa energioita tahtokeskuksen kautta ensitriadin fysikaaliatomiin ja eetteriverhon sekä pääläen- että peruskeskukseen.

⁶Kausaaliverhon tietokeskus vastaanottaa energioita myös ykseys- ja tahtokeskuksesta ja ykseyskeskus vastaanottaa energioita myös tahtokeskuksesta.

⁷Jokaisella kausaaliverhon kolmella keskuksella on oma erityinen tehtävänsä. Tietokeskus mahdollistaa kolmesta ”lehdestään” lähtevien energiavirtojen avulla tiedon, rakkauden ja tahdon ilmaukset molemmissa fyysisissä verhoissa. Ykseyskeskuksen kolme lehteä ovat analoogisesti emotionaalisen tiedon, emotionaalisen rakkauden (vetovoiman) ja emotionaalisen tahdon edellytys emotionaalimaailmassa. Tahtokeskuksen kolme lehteä mahdollistavat mentaalisen tiedon, mentaalisen vetovoiman, mentaalisen tahdon.

⁸Näitä korkeammista maailmoista alempiin maailmoihin ja verhoihin virtaavia energioita yksilön on hyödynnettävä omaksi hyväkseen itsetoteutuksen lain mukaan. Tähän kuuluvat kyvyt osoittavat yksilön kehitystason, mikäli ne saavat tilaisuuksia päästä oikeuksiinsa fyysi-

sessä maailmassa eetteriverhon kautta.

⁹Kausaaliverhon kolme keskusta aktivoidaan hankkimalla tajunta kolmessa kausaalisessa ainelajissa (47:1-3): kausaalinen järki, kausaalinen ykseys ja kausaalinen tahto Augoeideen välittämien toistriadin kolmesta yksiköstä virtaavien energioiden myötävaikutuksella.

¹⁰Tietokeskuksella on kolme yhteyttä: fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen. Sitä mukaa kuin ihminen alkaa hankkia subjektiivista kausaalitajuntaa, monadi saa yhteyden kausaaliverhon tietokeskukseen aivoista (eetteriverhon päälaenkeskuksesta) tulevan tajunnanlangan välityksellä ensitriadin mentaalimolekyylin kautta.

¹¹Siihen saakka, kunnes ihmisestä tulee essentiaaliminä, muodostaa ykseyskeskus emotionaalisen ja essentiaalisen tajunnan välisen yhteyden. Emotionaalitajunta on siten energiatekijä, joka on välttämätön ensitriadissa olevan monadin siirtymiselle toistriadiin. Ykseyskeskuksen kolme yhteyttä kehittyvät yhteistyöllä, rakastavalla ymmärtämyksellä ja universaalisella veljeydellä.

¹²Tahtokeskus aktivoidaan aktiivisella osanotolla, oikealla elämänasenteella ja uhriteoilla.

7.10 Kausaaliverho on ihmisen korkein verho

¹Inhimillinen (itsehankittu) objektiivinen tajunta ei koskaan ulotu yli korkeimman emotionaalisen lajin 48:2.

²Ollessaan mentaaliminänä planeettahierarkian oppilaana ihminen voi tulla kausaaliminäksi ja hankkia kausaaliminänä mentaalis-kausaalisen objektiivisen tajunnan (47:2-7) ja sen ohella objektiivisen tajunnan maailmoissa 48:2-7 ja 49:2-7.

³Yksikään ihmiskunnan yksilö ei siten voi hankkia korkeampaa tajunnanlajia kuin kausaalitajunnan. Jos joku väittää jotain muuta, on kyseessä itsepetos, valitettavasti aivan liian tavalinen ilmiö.

⁴On osoittautunut yhä tarpeellisemmaksi määrätä nämä inhimillisen tajunnan rajat vastoin lukemattomien okkultistien, selvänäkijöiden ja joogien perusteettomia väitteitä. He eivät kykene itse ratkaisemaan oman tajuntansa rajoja. Vasta viidennen luomakunnan yksilöt kykenevät siihen.

⁵Tässä suhteessa okkulttisissa lahkoissa vallitsee täydellinen sekaannus. Teosofeilla on mitä liioitellummat kuvitelmat kausaaliminän, essentiaaliminän ja vielä korkeampien minuuksien suorituskyvystä.

⁶Edellisten inkarnaatioiden tutkimuksella on merkitystä vain, mikäli se koskee minän tajunnankehitystä ja eri kehitystasojen kuuluvien perusluonteisten ominaisuuksien hankintaa. Ainoa inhimillinen verho, jossa tämä tajunnankehitys ylittää on luettavissa, on kausaaliverho. Siten ainoastaan (alkavan essentiaalitajunnan, 46:5-7 omaavat) kausaaliminät voivat suorittaa sellaisen tutkimuksen. Kaikki muu väitetty aiempien inkarnaatioiden tutkimus on epäolennaista ja johtaa helposti harhaan.

⁷Okkultistien ja selvänäkijöiden kuvitelmat omista ja toisten edellisistä inkarnaatioista kuuluvat niihin spekulatioihin, joiden uhreiksi nämä ryhmät väistämättä joutuvat.

7.11 Kausaaliverhon ikä

¹Ihmiset oleskelevat eri kehitystasojilla riippuen kausaaliverhon iästä, monadin eläinkunnasta ihmiskuntaan siirtymisen ajankohdasta.

²Koska kosmos on jättiläismäinen kehitysprosessi, ovat myös kaikki luomakunnat ikäluokkia määrättyä siitä ajankohdasta, jolloin monadit tuotiin kaaoksesta kosmokseen, joka aluksi on laajuudeltaan vähäinen, mutta jonka laajuus taukoamatta kasvaa juuri tämän monadien sisääntuomisen ansiosta. Mitä korkeamman valtakunnan monadi on saavuttanut, sitä vanhempi se on kosmoksessa.

³Planeetallamme noin 21 miljoonaa vuotta sitten kausaalistuneet oleskelevat vielä suureksi osaksi barbaariasteella. Korkeammilla asteilla olevat ovat useimmissa tapauksissa kausaalis-

tuneet aiemmin toisella planeetalla tai toisessa aurinkokunnassa, joissa he epäilemättä olivat vitkastelijoita, mutta olivat kuitenkin saavuttaneet korkeamman kehitystason.

⁴On helpompi ymmärtää mainittuja aikajaksoja, kun tiedetään, että monadit inkarnoituvat sarjoissa ja viettävät muutoin enemmän aikansa kausaaliverhoissaan nukkuen. Inkarnaatio-sarjoja määräävät eri tekijät. Ratkaiseva tekijä on yleensä yksilölle (tarkemmin: klaanille, johon yksilö kuuluu) olemassa olevat mahdollisuudet kehittyä. Mitä korkeamman kehitystason yksilö on saavuttanut, sitä useammat tekijät pääsevät oikeuksiinsa.

⁵Kausaaliverhon iästä määräytyvät eri kehitystasot antavat selityksen muodollisesta sivistyksestä, koulu- ja yliopisto-opinnoista riippumattomille elämänymmärtämyksiä koskeville suurille eroille. Sitä vastoin ne eivät selitä sellaista nk. lahjakkuutta, joka johtuu aivojen laadusta. Ne eivät myöskään selitä valmiuksia, kykyjä, nerokkuutta teknisessä suhteessa. Viimeksi mainittu johtuvat siitä, että jotain erityistä kykyä on harjoitettu useissa inkarnaatioissa, minkä lisäksi uudessa inkarnaatiossa on annettu mahdollisuus herättää kyky uudelleen eloon. On olemassa piileviä neroja, jotka eetteriverhon (korjuuverhon) laadun ja tiettyjen horoskooppi- ja väkivallan puuttuessa kärsivät nk. ”onnettomasta rakkaudesta” johonkin taiteen lajiin jne. Tämän ajoissa oivaltaminen voi säästää yksilön monelta pettymykseltä.

⁶Predestinaatio-oppi on väärä oppi. Tosiasia, että samanikäisen kausaaliverhon omaavista ihmisistä jotkut saavuttavat viidennen luomakunnan ennen toisia, johtuu monadin–minän edellisistä kokemuksista. Sitä paitsi kaikki eivät opi yhtä nopeasti; monet viivyttelevät ihmisten maailmoissa, koska he eivät tahdo vapautua tähänkuuluvien tajuntojen riippuvuudesta. Fyysinen elämä vaikuttaa sellaisiin ihmisiin vastustamattomalla vetovoimalla.

⁷Mitä vanhempi kausaaliverho ja mitä korkeampi kehitystaso, sitä aktiivisempia ovat inkarnaatioverhojen keskuksat, sitä vahvempia värähtelyt, sitä enemmän sisäänvirtaavat energiat vaikuttavat yhdessä, sitä suurempi teho on eri verhoista virtaavilla energioilla.

⁸Eetteriverhon energioiden tarkoituksenmukainen jakaantuminen organismin rauhasjärjestelmään, sydämeen (verimassaan) ja hermostoon johtuu yksilön tasosta, hänen yleisestä asenteestaan ja hänen verhojensa departementeista. Tähän yleiseen asennoitumiseen, joka johtaa automaattisen kehittymiseen, kuuluu pyrkimys ykseyteen, oman minän unohtaminen, sisäistä harmoniaa edistävät toimenpiteet, joista on seurauksena ulkoiset harmoniset olosuhteet.

KAUSAALITAJUNTA

7.12 Kausaaliverhon passiivinen tajunta

¹Kausaalistumista välittömästi seuraavissa inkarnaatioissa passiivinen kausaalitajunta ei ole tietoinen edes inkarnaatioverhoista. Kun triadiverhossa aktivoitunut kausaaliaine on pitkän inkarnaatiosarjan kuluessa täydentänyt suurta kausaaliverhoa, vasta sitten kykenee passiivinen kausaalitajunta kykenee mykkänä todistajana tarkkailemaan inkarnaatioverhojen elämyksiä.

²Yleisesti ottaen lajin 47:3 tajunta kausaaliverhon älykkyyskeskusta, lajin 47:2 tajunta ykseyskeskusta ja lajin 47:1 tajunta tahtokeskusta. Inkarnaatioissa, joissa triadiverho kuuluu toiseen departementtiin, aktivoituvat erityisesti 47:2-molekyylit, mikä helpottaa minän pyrkimystä lajissa 48:2 saavuttaa yhteys essentiaalitajuntaan. Vastaava koskee ensimmäistä departementtia triadiverhossa ja 45-tajuntaa: aktiivinen, energinen elämä, sen oikein ohjaaminen on toinen asia. Vasta korkeammalla emotionaaliasteella ja mentaaliasteella ihminen voi hyödyntää näihin kuuluvia mahdollisuuksia ja tarjouksia.

³On mielenkiintoista, että ero kausaaliverhon kollektiivisen tajunnan ja kausaaliminän itse-hankkiman kausaalitajuntaan samastumisen kyvyn välillä pätee analogisesti minän tajunnan-ekspansioon kautta yhä korkeampien valtakuntien kaikissa maailmoissa. Maailmat ovat kollektiivisiä tajuntoja, ja näihin minän on vähä vähältä samastuttava saavuttaakseen eri maailmojen kolmea todellisuusaspektia koskevan suvereenisuuden.

7.13 Kausaali-ideoiden alasmitoitus

¹Jotta kausaalisesti ei-tietoiset voisivat käsittää kausaali-ideoista jotain, se täytyy alasmitoittaa idiologioiksi älyllisille ja runoudeksi mystikoille. Tyypillinen esimerkki emotionaalisesta alasmitoittamisesta on Walt Whitman. Hän tutki kaiken, minkä hänen aikalaisensa Emerson, Blavatsky jne. julkaisivat, ja teki runoutta ideoista, joita hän onnistui poimimaan. On kuvaavaa, että Mao-kiinalaiset arvostavat häntä etevimpänä länsimaisena runoilijana ja että hänen teoksiaan käännetään kiinan kielelle.

²Ideoiden alasmitoituksen suurena esteenä on, että kansojen kielissä ei ole sanoja näiden ideoiden todellisuussisällön oikein toistamiselle (määrittelemiselle). Esoteriikan tehtäviin kuuluu lahjoittaa ihmiskunnalle uusia sanoja (mieluummin kansainvälisiä sanoja) tähän asti tuntemattomille todellisuuksille, niin kuin tiede keksii uusia sanoja uusille löydöille.

³Tässä yhteydessä korostettakoon, ettei Laurency kirjoita okkultisteille, vaan tarjotakseen filosofeille ja tiedemiehille hyväksyttävän ideologian, kun he muutaman sukupolven jälkeen tulevat olemaan pakotettuja etsimään itselleen sellaista oivallettuaan, että heidän fiktiojärjestelmänsä ovat sekä pitämättömiä että elämäntietoisia.

7.14 Kausaalitajunta mahdollistaa minätietoisuuden

¹Vain esoteerinen tieto voi järjestelmällisesti selittää minätietoisuuden. Ilman tätä tietoa ihminen jää epävarmaksi omasta minästään, epävarmaksi siitä, mitä minä on.

²Kausaalitajunta mahdollistaa minätietoisuuden. Itseidentiteetti on yksilön ensimmäinen yhteys kausaalisuuteen, merkki siitä, että ensitriadissa oleva monadi oleskelee kausaali-verhossa ollen eristettynä (tässä verhossa) niin alempien luomakuntien ryhmäsieluista kuin korkeampien valtakuntien kollektiiviolennoista.

³Monadin eristyneisyys kausaaliverhossa herättää monaditajunnan oivaltamaan vastakohtasuhteen minän ja ei-minän välillä, vastakohdan, joka häviää, kun minä on hankkinut itsetietoisuuden essentiaaliverhossa. Eristäytyneenä minänä yksilön tulee hankkia itseluottamus ja itsemääräävyys, ennen kuin se voi liittyä ykseyteen säilyneellä itseidentiteetillä.

⁴Ihmisen uudessa inkarnaatiossa kausaaliverhon aine on lävistänyt organismin yleensä kolmen vuoden iässä, jolloin lapsesta tulee ”minätietoinen”.

⁵Verhojen hajoamisen yhteydessä minä menettää tajunnanjatkuvuutensa, minkä tähden yksilö jokaisessa uudessa inkarnaatiossa uskoo olevansa toinen yksilö. Hän hankki katoamattoman itseidentiteetin vasta hankittuaan objektiivisen kausaalitajunnan, mikä mahdollistaa hänelle kaikkien kausaaliverhon läpikäymien inkarnaatioiden tutkimisen, aina sen muodostumisesta lähtien monadin siirryttyä eläinkunnasta ihmiskuntaan.

⁶Tajunnanjatkuvuuden menettäminen on oikeastaan suurin onnettomuus, mikä yksilöä voi kohdata.

⁷Aurinkokunnan uudelleen muodostumisen yhteydessä hajoavat kaikki aurinkokunnan ainemuodot ja siten kaikki yksilön verhot. Ne, jotka eivät siihen mennessä ole hankkineet kosmistajuntaa (42), jäävät tiedostamattomiksi, kunnes he uudessa aurinkokunnassa saavat mahdollisuuden piilevän suorituskäytönsä itseaktivoitua, mikä voi viivästyä.

7.15 Aktiivinen kausaalitajunta

¹Monadin aktiivista tajuntaa kausaaliaineessa kutsutaan esoteriikassa tavallisesti ”intuitioksi”. Koska ”intuitio”-sanasta on tietämättömyyden sanaväärinkäytön vuoksi tullut monimerkityksinen ja siten käyttökelvoton, korvataan se sopivimmin täsmällisellä nimityksellä ”aktiivinen kausaalitajunta”. Sillä tarkoitetaan kausaalitajuntaa, jonka vasta kausaaliminä hankkii. Jos asiayhteydestä käy selville, että kyseessä on kausaaliminä, on kuitenkin riittävää sanoa ”kausaalitajunta”, kunhan vain muistetaan, että tarkoitetaan aktiivista, pysyvää kausaalitajuntaa, ei passiivista, ajoittaista, jota voi esiintyä kulttuuri- ja humaniteettiasteella.

²Tunnusomaisinta aktiiviselle kausaalitajunnalle on kyky nähdä vaikutusten syyt, minkä

myös itse nimitys ilmaisee (latinankielinen sana *causa* tarkoittaa ”syytä”). Subjektiivinen kausaalitajunta käsittää kausaalisten ideain maailman. Objektiivinen kausaalitajunta näkee tapahtumainkulun syyt kolmen alimman atomilajin (49–47) ainemaailmoissa.

³Subjektiivinen tajunnan aspekti ei riitä toteamaan tapahtumainkulkua. Siinä tapauksessa vaadittaisiin pääsy planeettahallituksen kollektiivitajuntaan. Tapahtumainkulun toteaminen ihmisen maailmoissa vaatii objektiivista kausaalitajuntaa, kausaaliminänä olemista.

⁴Asennoitumisessaan todellisuuteen ekstravertit ovat käytännöllisesti katsoen objektivisteja ja introvertit subjektivisteja. Introverttien on helpompi saada yhteys essentiaalitajuntaan, ekstraverttien kausaalitajuntaan.

⁵Kausaalitajunta antaa meille tietoa aineellisesta todellisuudesta ja essentiaalitajunta tietoa tajunnan todellisuussisällöstä. Tämä on ratkaisu ongelmaan tiedon mahdollisuudesta, jota filosofit eivät voi ratkaista. Normaali ihminen voi hankkia tietoa karkeafyysisestä, ”näkyvästä” maailmasta. Eetterisesti näkevät (selvänäkijöiksi virheellisesti kutsutut) kykenevät hankkimaan tietoa lajeista 49:3,4 ja emotionaaliset selvänäkijät emotionaalimaailman ilmiöistä, mutta he eivät voi todeta niiden todellisuussisältöä. Siinä kulkee ihmiselle mahdollisen objektiivisen tiedon raja. Se, jolle tämä on selvää, välttyy joutumasta kaikenlaisten auktoriteettien ja profeettojen uhriksi.

⁶Ennen kuin minä voi hankkia aktiivisen kausaalitajunnan, sen on täytynyt vapautua emotionaalisesta illusiivisuudesta ja mentaalisesta fiktiivisyydestä, tietämättömyyden kuvitelmista ja spekulatioista inhimillisissä maailmoissa.

⁷Kausaalitajunta on iloa. Ilon kultivointi on yksi tapa voittaa kausaalitajunta. Esoteerikko tietää, että lopulta kaikki kääntyy hyväksi. Kaikilla on kausaaliverho, kaikista tulee kausaali-minuuksia, kaikki tulevat liittymään ykseyteen. Tieto tästä on ilon perusta.

7.16 Kausaalitajunnan aktivointi

¹Ensiminän kokemusten sisältö kerääntyy automaattisesti ensitriadin alitajuntaan. Tämä varasto muodostaa ainoastaan edelleen rakentamisen pääoman, tietomäärän, joka on yleisen elämänymmärtämyksen edellytys. Toisin kuin tämä triadin alitajunta, joka on vain piilevä muisto koetusta, kokoa kausaalitajunta ”olennaisen”. Sillä kausaaliolento ei ole inkarnaation aikana vain passiivinen elämäkokemusten kerääjä, vaan myös aktiivinen osallistuja Augoeideen työhön.

²Alemmilla asteilla ihmisen kokemukset ja kiinnostuksen aiheet ovat tosin sellaista laatua, ettei kausaalitajunnalla ole niille mitään käyttöä. Mutta kun yksilö on saavuttanut korkeamman emotionaaliasteen (mystikkoasteen), alkaa kiinnostua elämän ykseydestä ja antaa jossain suhteessa panoksensa ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden puolesta, tulee hänen elämäkokemuksistaan merkityksellisiä myös tulevalle kausaaliminälle.

³Todellisen panoksen ensiminä antaa vasta kun yksilö alkaa itse työstää kokemuksiaan hankkiakseen perspektiiviä olemassaoloon. Kun yksilö on koonnut riittävästi kokemusta oivaltaakseen ensiminän pyrkimyksen suhteellisen turhuuden ja rajoittuneisuuden eikä hänellä ole paljon enempää ”opittavaa elämästä”, hän valmistautuu aktiivisesti ymmärtämään yhä enemmän. Siiloin hän on myös kypsä sille tajunnanekspansiolle, minkä tietoinen yhteys kausaalitajuntaan tuo mukanaan.

⁴Jotta nämä prosessit voisi selkeästi ymmärtää, on myös tiedettävä ero kausaaliolennon, Augoeideen ja kausaaliminän välillä. Näitä kolmea todellisuutta eivät useimmat okkultistit ole oppineet erottamaan. He käyttävät usein termejä, kuten ”ego” tai ”sielu”, erittelemättä näitä kolmea. Enemmän tästä Augoeidesta koskevassa osassa.

⁵”Kausaaliolennolla” tarkoitetaan kausaaliverhoa ja ihmistä sellaisen verhon omistajana. Tämä termi ei tee eroa suuren kausaaliverhon ja pienen triadiverhon välillä.

⁶Ihminen on kausaaliolento, koska hän monadin siirtyessä eläinkunnasta ihmiskuntaan sai kausaaliverhon. Tässä verhossa ollessaan hän on ensitriadissa oleva evoluutiomonadi.

Kausaaliolentona hän on edelleen ensiminä ja jää siksi, kunnes hänestä on tullut kausaaliminä.

⁷”Kausaaliminä” viittaa kehitystasoon, jolla ihmismonadi on tullut minätietoiseksi kausaaliverhossa. Ihminen voi hetkellisesti tulla subjektiivisesti tietoiseksi lajissa 47:3 tai lajissa 47:2 tai, niin kuin teurgiassa, kohdata Augoeideen kauan ennen kuin hän on saavuttanut täyden aktiivisen subjektiivisen ja objektiivisen pysyvän tajunnan kausaaliverhossa, kauan ennen kuin hänestä on tullut kausaaliminä.

⁸Kausaaliverho (kausaaliolento) on aluksi minän inkarnaatioverhoissaan saamien kokemusten keräysverho. Aluksi se on ”mykkä todistaja”, joka näkee, kuulee ja tallentaa kaiken kaikista inkarnaatioista unohtumattomaan muistiin.

⁹Kausaaliverhon passiivisen tajunnan voivat aktivoida osaksi Augoeides, osaksi kausaaliminä kausaalimaailmassa, osaksi korkeampien maailmojen värähtelyt. Tätä tajuntaa minä voi ryhtyä aktivoimaan saavutettuaan kulttuuriasteen, emotionaalisen mystikkoasteen (48:3). Hankkimillaan vetovoiman energioilla minä voi silloin kausaaliverhon ykseyskeskuksen välityksellä saavuttaa toistriadinsa essentiaaliatomien essentiaalimaailman alimmassa molekyylilajissa ja ryhtyä siten aktivoimaan toistriadin kausaalitajuntaa.

¹⁰Kun kausaaliaineen tajunta alkaa aktivoitua, aktivoituu triadiverhon aine ensisijaisesti. Inkarnaation päättyessä ja triadiverhon sulautuessa yhteen kausaaliverhon kanssa, sekoittuu triadiverhon aktivoitunut aine kausaaliverhon aineeseen. Siksi kausaalinen aine kokonaisuudessaan aktivoituu yhä enemmän jokaisen inkarnaation myötä. Lopulta monadi voi olla yhtä aktiivinen suuremmissa verhoissa kuin triadiverhossa. Siten monadista on tullut kausaaliminä.

¹¹Ensimmäinen merkki siitä, että subjektiivinen kausaalitajunta alkaa päästä oikeuksiinsa on vastuuntunne, ei vain yksilön omaan minään ja omaan sukulais- ja ystäväpiiriin kohdistuva, vaan kaikkiin.

¹²Subjektiivinen kausaalitajunta ilmenee triadiverhossa, ennen kuin objektiivinen kausaalitajunta on hankittu. Tämä subjektiivinen kausaalitajunta erehtyy usein. Sellaiset erehdykset voivat suuntautua myös suuremmissa kausaaliverhossa olevaan Augoeideeseen ja aiheuttaa ristiriitaa hänen kanssaan.

¹³Myös ne aine-energiat, joita Augoeides lähettää alas inkarnaatioverhojen kautta, aiheuttavat ristiriitaa verhojen välillä. Tämän hän tekee tarkoituksellisesti, jotta minä voisi kehittyä ratkaisemalla tässä yhteydessä esiin tulevat ongelmat.

¹⁴Tajunnanhallinta ja päivittäinen meditaatio ovat kausaalitajunnan hankinnan edellytykset. Tavalliset meditaatioharjoitukset ovat hyvää esiharjoitusta oikealle, vielä julkaisemattomalle esoteeriselle. Esoteriikka, todellisuustieto, antaa yksilölle vaadittavaa meditaatioainesta kausaalitajunnan oikeaan aktivointiin ja mahdollistaa yhteyden siihen.

¹⁵Ilman tätä tietoa meditaatio on umpimähkäistä etsintää ja päättyy useimmiten emotionaaliseen illuusio- tai mentaaliseen fiktiojärjestelmään, joista uskonnolliset, filosofiset tai okkultistiset järjestelmät ovat esimerkkejä. Aivan liian monet okkultistien meditaatiojärjestelmistä ovat virheellisiä, harhaanjohtavia ja tietyt suorastaan vahingollisia. Tajunnanenergioilla ei leikitä rangaistusta kärsimättä.

¹⁶Filosofien tavoin okkultisteilla on ilmeisen parantumaton taipumus uskoa, että heidän päähänpistonsa ovat oikeita ideoita. Milloin he oppivat ymmärtämään, että tiedon voi hankkia vain toistriadissa ja että tie sinne kulkee oppilaisuuden kautta? Valitettavasti on olemassa ”mustia mestareita”. Mutta siitä, joka elää ykseydelle (vastakohtana poistotyöntövoimalle, hajaannukselle, jonkun poissulkemiselle) ei tarvitse tulla heidän uhrinsa.

¹⁷Yhteys kausaalitajuntaan saavutetaan lajien 48:2,3 ja lajien 47:4,5 kautta. Näiden ainelajien täytyy siten olla aktivoituneita. Humanistin on tultava uudelleen ”pyhimykseksi” voidakseen vaikuttaa passiivisen essentiaalitajunnan aktivoitumiseen.

¹⁸Todellisuuden kanssa yhdenmukaisesti ajatteleva vetää puoleensa yhä useampia ideoita ideain maailmasta (molekyylejä kausaalimaailmasta).

¹⁹Tullakseen toisminäksi yksilön on jätettävä aineaspekti vaille huomiota ja yritettävä elää

tajunnan aspektissa. Oltuaan ”keho, jolla on sielu” hänen on tultava ”sieluksi, jolla on keho”, olennainen ero.

²⁰Kausaalitajunnan hankinnan edellytyksenä on myös se, että yksilö on riittävän elämänkokemuksen (saavutetun tason) ansiosta hankkinut välttämättömän luottamuksen Augoeideeseensa, planeettahierarkiaan ja Lakiin. Tätä elämänluottamusta muinaiset opettajat tarkoittivat ”uskolla”, virheellisellä ilmaisulla, jolla on ollut mitä valitettavimmat seuraukset kaikessa uskontoon liittyvässä.

²¹Jokainen kausaalinen ominaisuus, jonka minä automaattisesti hankkii ensiminä (esimerkiksi toisten ymmärtämisen) on voima ja askel kausaalimaailmaan vievällä polulla.

²²Me kehitymme ratkaisemalla elämän ongelmia, ja ne me ratkaisemme elämää palveleamalla, sillä palvellessamme me löydämme ongelmat ja niiden ratkaisut. Alemmilla tasoilla palvelu tuo mukanaan hyvää kylvää, ja korkeammilla tasoilla, opittuamme ajattelemaan ja toimimaan yhdenmukaisesti elämänlakien kanssa, se tuo mukanaan yhä korkeampia synteesejä.

²³Ihmiskunnan palvelu, tahto, kyky, mahdollisuus auttaa ihmisiä siellä, missä he ovat, on ilon lähde ja helpottaa itsekkään minän unohtamista.

²⁴Rakastavaisella ymmärtämyksellä ihminen aktivoi niin kausaalisuuden kuin essentiaalisuuden ylitajunnassaan, kunnes hän voi välittömästi käsittää nämä tajunnat ”intuitiona” valvetajunnassaan. Tässä työssä hän saa apua Augoeideeltaan, joka aina vahvistaa jokaista ponnistusta kohti ykseyttä. Kausaalitajunta aktivoituu ykseyden energioiden ansiosta.

²⁵Sen tähden esoteriikan historia näkee Christoksen rakkaudenopin edistysaskeleena Buddhan perusluonteiseksi orientoinniksi tarkoitetun viisaudenopin lisäksi. Oli kai väistämätöntä, että nämä molemmat tulivat täysin väärintulkituiksi ihmiskunnan silloisella yleisellä kehitystasella. Vielä jää nähtäväksi, onko ihmiskunta nykyisin päässyt riittävän pitkälle voidakseen käsittää heidän oppinsa oikein. Ihmiskunnan 2500-vuotisella Kalojen aikakaudella läpikäymien kauhistuttavien kärsimysten olisi pitänyt opettaa sille jotakin; olisi pitänyt opettaa, mihin alemmalle emotionaaliasteelle kuuluvien ilmiöiden, vihan ja itsekkyyden, täytyy johtaa. Täydellisessä elämäntietämättömyydessään ja elämänsokeudessaan ihmiset syyttävät elämää itse kylvämästään korjuusta.

²⁶Useimmat vaeltavat pimeydessä siitä tietämättä. Vasta sitten kun pimeys on havaittavissa, siitä tulee heille todellinen taakka. Ja tämä on ihmisen kohtalo, kunnes hän on hankkinut saalitajunnan. Esoteriikka antaa kaiketi vision olemassaolosta ja osoittaa tien. Mutta jokainen saa kulkea tien joutumalla kokemaan lukemattomat päivittäiset toiminnalliset ongelmat ja epävarman tulevaisuuden.

7.17 Ihminen kausaaliolennosta kausaaliminäksi

¹Ensitriadissa olevalle ihmismonadille kausaaliolento on ”ihmisessä oleva jumala”. Kosmiseen kokonaistajuntaan osallisena monadi on itse potentiaalisesti jumalallinen. Kehityksen kautta se toteuttaa potentiaalisen jumaluutensa.

²Kausaaliolento on ihmisen ”sielu”. Koko ihmiskunnassa oleskelunsa aikana ihminen ei voi tietää mitään tästä sielusta omin voimin ihmisenä. Ensimmäinen ei voi todeta sen olemassaoloa.

³Kausaaliverho on siten ihmisen varsinainen olento, vaikkei hän vielä ole tietoinen tässä verhossa. Ensimmäisen tietoisien yhteyden tähän verhoon hän voi saada korkeammalla emotionaaliasteella (48:3) ja lisämahdollisuuden yhteyteen korkeammalla mentaaliasteella (47:5). Subjektiivisen kausaalitajunnan hankinta on hidas inkarnaatioiden aikana etenevä prosessi. Objektiivinen kausaalitajunta on vain kausaaliminuuksilla.

⁴Minän suhteessa kausaaliolentoon voidaan erottaa kolme astetta:

minä ilman tietoisuutta kausaaliverhossa (barbaari- ja sivilisaatioasteella),

minä hitaasti subjektiivisesti heräävänä verhossa (kulttuuri- ja humaniteettiasteella), mutta ei sen tähden tietoinen kausaaliverhon olemassaolosta,

minä täyden aktiivisen subjektiivisen ja objektiivisen itsetietoisuuden (itseidentiteetin

”minä olen minä”) omaavana kausaaliverhon ainelajeissa 47:2,3 ja inhimillisissä maailmoissa (47:4–49:7).

⁵Ensimmäisenä ja ennen kuin minästä on tullut kausaaliminä, ihminen on tiedostamattaan maailmojensa aine-energioiden uhri. Hän ei voi ymmärtää, mistä hänen epäonnistunut inkarnaationsa johtuu. Se katsotaan epäonnistuneeksi, jos ihminen ei onnistu tulemaan kausaaliminäksi. Tämä on tietenkin mahdotonta muille kuin mentaaliminuuksille.

⁶Itsekkäästi rakastetuista persoonallisuuksista vapautuminen merkitsee uhria, mutta tätä helpottavat oivallukset, että vapautumalla kykenemme sitä enemmän edesauttamaan heidän korkeampia minuuksiaan (heidän kausaaliolentojaan) ja että itsekkäästi rakastamalla emme vapauta, vaan sidomme ihmisiä.

⁷Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla triadiverhossa ja ensitriadissa oleva ensimmäinen on keskistynyt enimmäkseen emotionaaliverhoon, mutta siirtyy eetteriverhoon tai mentaaliverhoon, jos näiden departementtienergiat vaativat minän huomiota.

⁸Kausaaliverhossa oleva Augoeides voi samanaikaisesti aktivoida kausaaliolennon ja päästä oikeuksiinsa jossain toisessa verhossa. Ratkaistavia ongelmia voi syntyä.

⁹Minästä tulee kausaaliminä, kun se toistriadin mentaaliatomissa hallitsee kausaaliverhon kaksi molekyyliainetta (47:2,3). Tämä on prosessi ja työ, jonka ihminen suorittaa oppilas-kokelaana. Kun hän on tämän suorittanut, hänestä tulee oppilas.

¹⁰Kausaaliverhossa ja sen avulla ihminen valmistaa ylimenoon viidenteen luomakuntaan, essentiaaliseen yhteisyystajuntaan, ensimmäistä tietoista yhteyttään kosmiseen kokonaisu-tajuntaan. Kausaalinen ideain maailma on epäilemättä ihmisen päämäärä ensimmäisenä, mutta se on vain ”yhä korkeamman elämän” alku. Ennen kuin ihminen on hankkinut essentiaali-tajunnan, hän ei ole vapaa alemmista vaikutteista, aina on jäljellä jotain itseä tai klaania, luokkaa, kansaa koskevasta itsekkyydestä. Vanha sanonta ”tapa pyyde” on kuten tavallista virheellinen. Emotionaalinen energia on ohjattava uudelleen ja kohdistettava korkeamman-laatuiseen tajunnanlajin hankintaan.

7.18 KAUSAALIMAAILMA

¹Kausaalimaailma oli vuoteen 1925 yhteinen kohtauspaikka kaikille planeettahierarkian jäsenille. Nykyisin essentiaalimaailma on heidän alin maailmansa. Kausaalimaailman pallomuisti sisältää kuitenkin sen tiedon, jonka kausaaliminät ja korkeampien minuuksien kausaalitajunta on ajatellut, ja joka on sen kausaalimolekyylihin ja mentaaliatomeihin tallentunut. Sen tähden kausaalimaailma on ”ideoiden” maailma. Itse pallomuisti koostuu mentaaliatomien (47:1) kollektiivimuistista, joka on kaikkien essentiaaliminuuksien käytettävissä. Kausaalimuisti on samanaikaisesti varsinainen planeettamuisti. Essentiaalimuisti on planeetta-ketjun kollektiivimuisti, ja 45-muisti on alin kaikille planeetoille yhteinen aurinkokuntamuisti, muisto kaikista aurinkokunnan ja planeettojen viidessä alimmassa atomimaailmassa esiintyneistä värähtelyistä. Korkeammat muistit sisältävät alemmat.

²Kaikki tieto kaikesta inhimillisissä maailmoissa tapahtuneesta on kausaalimaailman ideoissa. Me hankimme tietoa vastaanottamalla ideoita ja toteamalla näiden ideoiden todellisuus-sisällön, niiden yhdenmukaisuuden todellisuuden kanssa. Kaikki inhimillinen tieto tulee ideain maailmasta. Tämä on esoteerinen selviö. Idea on ensisijainen. Kausaali-ideoiden vastaanottamisella ei ole mitään tekemistä niiden uusien löytöjen kanssa, joita voimme satunnaisesti tehdä jo tietämämme yhteydessä. Tieto johtuu myös uudelleen muistamisesta seurauksena siitä, että se on hankittu jossain aiemmassa inkarnaatiossa, minkä jälkeen se on piilevänä triadin alitajunnassa. Mutta alun perin saimme sen platonisesta ideain maailmasta, joka sisältää kaiken fyysistä, emotionaalista ja mentaalista maailmaa koskevan.

7.19 TERMINOLOGIA

¹Jokaisella esoteerisella kirjailijalla on terminologiansa, joten lukijoissa vallitsee täydellinen hämmennys ja siitä seuraava käsiteseakaannus. Eräs esimerkki tästä on perinteinen nimitys ”sielu” esoteerisessa kirjallisuudessa.

²Muinaiset opettajat kutsuivat kausaaliverhoa ”sieluksi”. Monadille–minälle on vain pythagoralaisilla ollut erityinen nimitys. Kaikki muut esoteeriset koulut ovat käyttäneet termiä ”sielu” myös tässä merkityksessä niin kuin monissa muissa. Niin ollen ne tarkoittavat ”sielulla” joskus monadia–yksilöä–minää, joskus kausaaliverhoa, joskus kausaaliminää, joskus Augoeidesta, joskus toistriadia, joskus toisminää, joskus suorastaan tajunnan aspektia yleensä. Joskus sanotaan, että ”sielu on kaikkietävä ja kaikkivoipa” (inhimillisissä maailmoissa). Joskus sanotaan, että ”sielu inkarnoituu sadakseen kokemuksia”, että ”sielu erehtyy samastumaan inkarnaatioverhoihinsa” jne. Eräs esoteerinen kirjailija kutsuu inkarnoituvaa triadiverhoa ”inhimilliseksi sieluksi” ja suurempaa kausaaliverhoa joskus ”sieluksi”, joskus ”ylisieluksi”.

³Sellaisen huolimattomuuden täytyy tietenkin johtaa epäselvyyteen ja käsiteseakaannukseen. Jos kirjailijoiden tarkoitus on ollut kultivoida lukijoiden intuitiota pakottamalla nämä oppimaan ja oivaltamaan, mitä ”sielulla” eri yhteyksissä tarkoitetaan, kirjailijat lienevät ali-arvioineet asian vaikeuden tai yliarvioineet vihkiytymättömien mahdollisuuden käsittää, ennen kuin nämä ovat saaneet peruskäsitteet selkeästi ja lopullisesti määritellyiksi.

⁴Tehdäkseen eron ikiatomin–monadin–yksilön–minän ja tilapäisen inkarnaation välillä kutsuivat teosofit suurta kausaaliverhoa ”yksilöksi” ja inkarnoituvaa osaa ”persoonallisuudeksi”, käytännöllinen erottelu, kunhan vain tietää, mitä merkitykset tarkoittavat. Jako oli harhaanjohtava siinä mielessä, että triadissa oleva minä–yksilö seuraa mukana inkarnaatioon pienemmässä kausaaliverhossa, joten todellisuudessa ”yksilön” ja ”persoonallisuuden” välinen ero häviää. Tosiasioiden puute aiheutti paljon epäselvyyttä, asia, joka on vahingoittanut teosofiaa ja pelästyttää edelleen loogisesti ajattelevat tutkijat. Ei voi välttyä ihmettelemästä, millainen tulos olisi saatu, jos pythagoralainen mentaalijärjestelmä olisi esitetty teosofian alkua ajoista lähtien länsimaisen ajattelun vaatimassa loogisessa muodossa tai jos Saint Germain olisi saanut luvan julkaista rosenkreutzilaisen järjestelmän. Sen sijaan teosofiset pioneerit suunnittelivat buddhismin uudistamista, mikä epäonnistui täydellisesti.

⁵Okkultisessa kirjallisuudessa vallitsee edelleen epäselvyys siitä, mitä niin kutsuttu ego oikeastaan on. ”Ego luovuttaa palasen itsestään persoonallisuuteen kokeakseen alempien tasojen värähtelyt”. (Leadbeater) Tämän oletetaan olevan kuvaus inkarnaation aikana tapahtuvasta kausaaliverhon jaosta. (Persoonallisuus = inkarnoituva kausaaliverho = triadiverho.) Kuitenkaan tätä ei tee minä (monadi), vaan Augoeides. Minä nukkuu kausaaliverhossa, kunnes se herää uuteen inkarnaatioon. ”Ego” käsitetään kahdessa merkityksessä: osaksi kausaaliverhona, osaksi toistriadina. Augoeides ei tietenkään tarvitse mitään sellaisia kokemuksia, menneinä aioneina saatuja ja ohitettuja. Augoeideet, jotka valvovat juuri inhimillistä tajunnankehitystä, kulkevat aivan erityistä kosmista kehitystietä kiitos kokemuksen pahimmanlaatuisista poistyyntävän perustaipumuksen omaavista monadeista.

⁶Kausaaliverho vastaa gnostikoiden ”pyhää henkeä”, essentiaaliverho ”poikaa” ja manifestaatiotomi ”isää”. Kausaaliaine ei kuitenkaan ole ”henkisempää” kuin mikään muu aine, jos ”hengellä” Pytagoraan tavoin tarkoitetaan aineen tajuntaa. ”Pyhää” on kaikki aine, sillä se on muodostunut kosmiseen kokonaistajuntaan osallisista ikiatomeista. Pyhiä ovat siten kaikki maailmat. Planeettahierarkia ei tee mitään eroa pyhän ja epäpyhän välillä. Tämä jako on teologinen erehdys.

⁷Niin kaukana teologit ovat todellisuuden ymmärtämisestä. Ei ole olemassa ”syntiä” (rikosta loputonta olentoa vastaan), ainoastaan erehdyksiä elämänlakien suhteen; erehdyksiä, joita kaikki tekevät ja joiden seuraukset he saavat korjata, kunnes he ovat oppineet soveltamaan lakeja oikein. Erehdykset viivästyttävät tajunnankehitystä ja lisäävät inkarnaatioiden luku-

määrää.

⁸Koko kosmos koostuu yksilöistä (ikiatomeista), ja jokainen on jossain matkalla kohti elämän lopullista päämäärää. Takuu sille, että he ennemmin tai myöhemmin saavuttavat päämääränsä on juuri heidän luovuttamaton osallisuutensa kosmiseen kokonaistajuntaan, joka on ”jumala”. Juuri tästä syystä ”kaikki ovat yhtä”.

⁹Esoteriikan tosiasioiden julkaisemisella on vaaransa. Sillä ennemmin tai myöhemmin joku messiaskompleksin omaava mystikko saa ne käsiinsä luullen olevansa kutsuttu julistamaan ainoaa oikeaa totuutta. Sen jälkeen kun lahkon perustaja on käsittänyt nämä tosiasiat väärin, hän asettaa ne mielikuvitusjärjestelmään, jolla hän onnistuu harhauttamaan joukon tietämättömiä.

¹⁰Gnostinen symboli ”transfiguraatio” on tietenkin kaikkien esoteeristen symbolien tavoin väärin tulkittu. Eräs okkulttinen lahko, Lectorium Rosicrucianum, on selittänyt sen ”käytännössä hyödynnetyksi opiksi uudestisyntymisestä”. Jos oikea selitys annetaan, on olemassa vaara, että sitä tullaan käyttämään häikäilemättä hyväksi jossain uudessa lahkossa, mutta siitä huolimatta se on annettava. Jo sanonnasta ”uudestisyntyminen” (evangeliumeista haettu) on tullut teologinen rakennelma. Gnostikot kutsuivat ”transfiguraatioksi” sitä tajunnanprosessia, jonka planeettahierarkian oppilas läpikävi monadin siirtyessä enstriadin mentaalimolekyylistä toistriadin mentaaliatomiin. Prosessi johti siihen, että mentaaliminästä tuli kausaaliminä.

¹¹Mainitun rosenkreutz-lahkon perustaja, J. van Rijckenborgh, on myös onnistunut nappamaan erään esoteerisen tosiasian, jonka sai tehdä julkiseksi vasta vuonna 1950, nimittäin ”ikiatomit”. Tämän hän on tietenkin käsittänyt väärin, mikä ilmenee seuraavasta sanahelinästä: ”Niin kauan kuin ulkoinen ihminen ei vastaa elämänsä sisintä tarkoitusta, ikiatomiaan...” Kun yksilö päätökseen saatetun evoluution ja kymmenientuhansien aionien jälkeen saavuttaa korkeimman kosmisen valtakunnan, silloin ja vasta silloin hän ”vastaa” ikiatomiaan.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Ensimmäinen kausaaliolento*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie* (*Människans väg*, julkaistu 1998)

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2017